

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені МИХАЙЛА ДРАГОМАНОВА
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПЕРЕПІДГОТОВКИ
ТА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ МИХАЙЛА ДРАГОМАНОВА
ФАКУЛЬТЕТ МАТЕМАТИКИ, ІНФОРМАТИКИ ТА ФІЗИКИ

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСВІТИ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ

*Міжнародна науково-практична конференція
з нагоди 70-річчя доктора педагогічних наук, професора,
заслуженого працівника освіти України,
директора Навчально-наукового інституту перепідготовки та підвищення кваліфікації
СЕРГІЄНКА Володимира Петровича*

МАТЕРІАЛИ

28 жовтня 2024 року

Київ
Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова
2024

За загальною редакцією професора **В. П. СЕРГІЄНКА**

Редакційна колегія:

- В. П. Андрущенко* – член-кореспондент НАН України, академік Національної академії педагогічних наук України, доктор філософських наук, професор;
Р. Г. Драпушко – проректор з науково-педагогічної роботи (адміністративно-господарська діяльність), кандидат філософських наук, доцент;
В. Г. Лавриненко – проректор з міжнародних зв'язків, кандидат історичних наук, професор;
Н. В. Марченко – кандидат педагогічних наук, доцент;
Шебень Володимир – кандидат педагогічних наук, професор (Пряшевський університет, Словаччина);
В. П. Сергієнко – доктор педагогічних наук, професор;
В. М. Слабко – доктор педагогічних наук, професор;
Г. М. Торбін – проректор з наукової роботи, доктор фізико-математичних наук, професор;
В. І. Федоришин – доктор педагогічних наук, професор.

С 24 Цифрова трансформація освіти: теоретико-методичні засади :
збірник мат. Міжнародної науково-практичної конф., присвяч.
70-річчю проф. В. П. Сергієнка. – Київ : Вид-во УДУ імені Михайла
Драгоманова, 2024. – 478 с.

До збірника ввійшли матеріали учасників Міжнародної науково-практичної конференції “Цифрова трансформація освіти: теоретико-методичні засади”, у яких науковці розглядають актуальні питання теорії, методології та практики неперервної освіти в умовах соціальних та інформаційних змін.

Матеріали збірника можуть бути використані науковцями, практиками, здобувачами вищої освіти в галузі психології, педагогіки та дотичних до них наук.

УДК 37.011:37.016-021.383]:005.745
DOI: <https://doi.org/10.31392/UDU-MKNino-Sergiyenko70-2024>

2. Підготовка кваліфікованих викладачів, які володіють сучасними інженерними знаннями та навичками.

3. Адаптація навчальних планів до швидкозмінних вимог ринку праці та технологічних трендах.

4. Збалансування теоретичних та практичних знань у навчальному процесі.

5. Створення партнерств з промисловими підприємствами для організації стажувань та спільних проектів.

Отже, інженерні дисципліни відіграють ключову роль у підготовці сучасних ІТ-фахівців. Їх інтеграція інженерії програмного забезпечення може значно підвищити конкурентоспроможність випускників на ринку праці. Враховуючи перспективи напрямку, це не лише відповідь на сучасні виклики ринку праці, але й інвестиція в технологічний прорив країни в майбутньому.

Література:

1. Олійник В. В., Самойленко О. М., Бацуровська І. В., Доценко Н. А. STEM-освіта в системі підготовки майбутніх інженерів. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2020. Т. 80. № 6. С. 129-139. <https://doi.org/10.33407/itlt.v80i6.3635>
2. Лавріщева К. М. Програмна інженерія : навч. посібник. Київ : Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2008. С. 19.
3. Ростока М. (2021). Інформаційний аналіз досліджень STEM-напрямку в контексті науково-методичного забезпечення модернізації та реформування освіти. Національна академія педагогічних наук України, Державна науково-педагогічна бібліотека України імені В. О. Сухомлинського. С. 181-185.
4. Єршов М.-О. Тенденції розвитку ІТ-освіти в Незалежній Україні : монографія. Київ : "Видавництво Людмила", 2023. С. 154. ISBN 978-617-555-121-9

УДК 811.112.2'373+37.016:004.087.5

*Іваненко І. М.,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри мовної підготовки
Національного медичного університету імені О. О. Богомольця,
м. Київ, Україна*

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ МЕТОДІВ ДЛЯ ОПАНУВАННЯ ЛЕКСИЧНОГО МАТЕРІАЛУ ПРИ ВИКЛАДАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Сучасна людина не може уявити своє життя без використання цифрових засобів. Вони дають можливість спростити окремі процеси планування, комунікації між людьми, можуть виконати деякі форми рутинної роботи і, звичайно ж, є невід'ємними елементами освітнього процесу. Наше завдання як педагогів полягає в тому, аби визначити найкращі стратегії використання віртуальних ресурсів. Передусім, це варто робити в межах мовної підготовки.

Звичайно, ця тема викликала інтерес в багатьох дослідників. Так, В. Риб'як та

А. Коваль здійснили системний аналіз ефективності застосування різних цифрових інструментів для вивчення іншомовної лексики [4]. Ця робота особливо цікава тим, що оцінює ефективність використання додатків саме для опанування медичної термінології. Т. Ворона в своїй розвідці наголошує на необхідності залучення цифрових інструментів в процесі викладання мовної підготовки [2]. Окремі аспекти використання смартфонів для опанування навчального матеріалу розглядали О. Гвоздяк, В. Синько, М. Сереш. В цій праці увагу було зосереджено не лише на перевагах таких інструментів, але й на обмеженнях їх залучення [3]. Деякі розвідки дають практичні поради щодо застосування тих чи тих сучасних платформ, зокрема, посібник Т. Близнюк [1]. Однак, всі ці роботи не описують належним чином конкретні стратегії застосування цифрових засобів в процесі опанування української мови як іноземної студентами медиками. Наша розвідка покликана заповнити цю лакуну.

В межах викладання української мови як іноземної на кафедрі мовної підготовки Національного медичного університету імені О. О. Богомольця було використано низку спеціалізованих програм, зокрема, Kahoot, Wordwall, Quizz, а також форми поточного оцінювання Google. В межах цього дослідження особливий акцент було зроблено на тих завданнях, які стосувались засвоєння лексики. Згадане програмне забезпечення було застосовано для виконання таких задач:

1. Вивчення окремих слів та словосполучень за обраними темами. Особливий акцент тут було зроблено на симптомах захворювань та їхніх народних назвах, оскільки передбачалось, що саме з такими лексичними елементами лікарі матимуть справу в своїй щоденній практиці.

2. Аналіз комунікативних ситуацій. В таких вправах були застосовані вже не окремі слова, а цілі речення – фрагменти діалогу між пацієнтом та лікарем. В залежності від типу завдання, студент мав працювати із зображенням, текстом, або ж аудіо. Останній тип використовувався також для перевірки коректності вимови здобувача освіти.

3. Поточного оцінювання студентів. Такі вправи застосовувались виключно для перевірки знань та умінь на початку занять, аби актуалізувати матеріал та контекстуалізувати наступний розділ лексики.

Загалом застосування цифрових методів опанування мовного матеріалу показало високу результативність. Зокрема, воно дало змогу студентам заглибитись в живу народну мову та опанувати ті лексеми, які зустрічаються регіонально, в живому спілкуванні, але не представлені в посібниках та підручниках для медиків. Окрім того, обраний формат дозволив встановити окремі проблемні точки в опануванні матеріалу, виявити більш складні слова та словосполучення та в подальшому скоригувати курс для отримання кращих академічних результатів.

Отже, проведене дослідження підтвердило перспективність використання цифрових засобів для вивчення української мови як іноземної. Перспективним напрямом для подальшої діяльності є створення цифрових колекцій візуальних предметів для опанування української мови та оцінка ефективності їх використання. Така робота є важливою для викладачів та студентів, які опановують нашу мову в будь-якій країні, зокрема, в умовах браку друкованих матеріалів.

Література:

1. Близнюк Т. Цифрові інструменти для онлайн і офлайн навчання : навчально-методичний посібник. Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2021. 64 с.
2. Ворона Т. О. Застосування онлайн-ресурсів як обов'язковий аспект вивчення німецької мови. *Закарпатські філологічні студії*. Вип. 16. 2021. С. 55–60.
3. Гвоздяк О., Синьо В., Сереш М. Вивчення лексики з використанням смартфонів: можливості та небезпеки. *Наукові записки. Серія: Філологічні науки*. Вип. 187. 2020. С. 651–656.
4. Риб'як В., Коваль А. Онлайн технології як інструмент для роботи з англomовною лексикою професійного спрямування. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*. Т. 1. № 1. 2021. С. 155–165.

УДК 373.01: 001.89

Іваницька Н. А.,
кандидат педагогічних наук,
директор Чернігівської гімназії № 35,
м. Чернігів, Україна;

Маркова Я. О.,
директор спеціалізованої школи І-ІІІ ступенів № 320
з поглибленим вивченням української мови
Деснянського району міста Києва,
м. Київ, Україна

ОБМІН ПЕДАГОГІЧНИМ ДОСВІДОМ МІЖ ЗАКЛАДАМИ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ STEAM-ПРОЄКТІВ

Реалізація Концепції STEM-освіти [1] у загальноосвітніх школах потребує від керівників створення відповідних умов для онлайн- та офлайн-навчання педагогічних працівників, обміну педагогічним досвідом, поширення своїх напрацювань з обраної проблематики. У сучасних закладах загальної середньої освіти (ЗЗСО) відповідно до вимог Нової української школи (НУШ) [2] все більшої популярності набуває практичне впровадження у співпраці з учнями суспільно корисних STEM-проєктів, наприклад, таких як “Шкільне кафе”, “Сучасна бібліотека” тощо. Відповідно, зростає роль науково-дослідницьких компетентностей (НДК) вчителів початкової та базової школи, які організовують проектну та дослідницьку діяльність учнів.

З метою формування НДК педагогічних працівників, їх професійної *онлайн-взаємодії* як у межах ЗЗСО, так і для обміну досвідом із вчителями з інших шкіл в умовах воєнного стану, творчою групою вчителів Чернігівської гімназії №35 на основі сайту <http://surl.li/tqdbbs> було створено “Педагогічну майстерню за Концепцією НУШ” (далі Майстерня) на основі використання Google Class. Для онлайн-взаємодії педагогічних працівників у Майстерні розроблено освітні блоки за такими напрямками: “Навчання дітей з ООП”, “STEAM-освіта”, “Навчання LEGO”,